

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 181 (XXV) — Nr. 394

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 1 iulie 2013

SUMAR

<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>
LEGI ȘI DECRETE		
187.	— Lege pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 13/2013 privind serviciile poștale	2–5
603.	— Decret privind promulgarea Legii pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 13/2013 privind serviciile poștale	5
HOTĂRĂRI ALE PARLAMENTULUI ROMÂNIEI		
55.	— Hotărâre privind modificarea și completarea Regulamentului ședințelor comune ale Camerei Deputaților și Senatului, aprobat prin Hotărârea Parlamentului României nr. 4/1992	6–11
HOTĂRĂRI ALE SENATULUI		
41.	— Hotărâre cu privire la Cartea verde a Comisiei intitulată „Pregătirea pentru convergența deplină a lumii audiovizuale: creșterea economică, creația și valorile” — COM (2013) 231 final	12–15
51.	— Hotărâre pentru modificarea Hotărârii Senatului nr. 50/2012 privind aprobarea componenței numerice și nominale a comisiilor permanente ale Senatului	15

LEGI ȘI DECRETE**PARLAMENTUL ROMÂNIEI**

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE**pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 13/2013 privind serviciile poștale**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se aprobă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 13 din 6 martie 2013 privind serviciile poștale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 139 din 15 martie 2013, cu următoarele modificări și completări:

1. La articolul 2, punctul 16 se modifică și va avea următorul cuprins:

„16. *colet poștal* — trimitere poștală cu greutatea maximă de 50 kg, ce conține bunuri cu sau fără valoare comercială;”.

2. La articolul 5, după alineatul (7) se introduce un nou alineat, alineatul (8), cu următorul cuprins:

„(8) Furnizorii de servicii poștale au obligația de a contribui la cheltuielile administrative ale autorității de reglementare, prin plata unui tarif de monitorizare conform prevederilor cap. X «Tariful de monitorizare» din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2011 privind comunicațiile electronice, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 140/2012.”

3. Articolul 6 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 6. — Furnizorii de servicii poștale incluse în sfera serviciului universal beneficiază de dreptul de a instala, a întreține, a înlocui și a muta cutii poștale pe imobilele aflate în proprietatea publică a statului sau a unităților administrativ-teritoriale, cu titlu gratuit, cu respectarea prevederilor legale în vigoare.”

4. La articolul 9, alineatul (5) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(5) Orice furnizor de servicii poștale care asigură condițiile prevăzute în prezenta ordonanță de urgență pentru prestarea serviciilor poștale din sfera serviciului universal poate fi desemnat ca furnizor de serviciu universal pentru prestarea unuia sau mai multor servicii din sfera serviciului universal, pe întreg teritoriul național ori doar pe o parte a acestuia, astfel încât să se asigure acoperirea întregului teritoriu, pentru o perioadă suficientă care să asigure viabilitatea economică a serviciilor furnizate, dar nu mai mult de 10 ani.”

5. La articolul 21, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alineatul (2), cu următorul cuprins:

„(2) Fără a aduce atingere prevederilor art. 14, orice drepturi speciale sau exclusive privind furnizarea de servicii poștale încetează.”

6. La articolul 22, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 22. — (1) În cazul în care estimează că din furnizarea serviciilor din sfera serviciului universal, în condițiile art. 8—12, rezultă un cost net care constituie o sarcină injustă pentru furnizorii de serviciu universal, autoritatea de reglementare va decide să compenseze costul net prin intermediul unui mecanism de partajare a acestui cost între furnizorii de servicii poștale și/sau utilizatori și, atunci când este cazul, din fonduri publice.”

7. La articolul 23, după alineatul (1) se introduc trei noi alineate, alineatele (1¹)—(1³), cu următorul cuprins:

„(1¹) În măsura în care sumele care ar putea fi colectate din contribuțiile prevăzute la alin. (1), în condițiile stabilirii unui quantum al contribuțiilor rezonabil și care să nu aducă atingere viabilității economice a furnizorilor, sunt insuficiente, diferența dintre costul net determinat și aceste sume se suportă din fonduri publice.

(1²) În acest scop, dacă autoritatea de reglementare previzionează existența unei diferențe între costul net determinat și suma colectată prin mecanismul de partajare a costului între furnizorii de servicii poștale și/sau utilizatori, aceasta o comunică Ministerului Finanțelor Publice, până la data de 15 septembrie a fiecărui an, iar Ministerul Finanțelor Publice are obligația introducerii acesteia în proiectul legii bugetului de stat pentru anul următor.

(1³) Autoritatea de reglementare stabilește și comunică Ministerului Finanțelor Publice condițiile în care se virează furnizorilor de serviciu universal diferența determinată conform prevederilor alin. (1²), iar Ministerul Finanțelor Publice are obligația de a vira furnizorilor de serviciu universal aceste sume, în termen de 30 de zile de la data comunicării condițiilor stabilite de autoritatea de reglementare.”

8. Articolul 27 se abrogă.

9. La articolul 35, partea introductivă a alineatului (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Următoarele categorii de trimiteri poștale sunt admise la colectare, sortare, transport și livrare numai dacă, pe lângă condițiile generale, sunt îndeplinite și condițiile speciale prevăzute pentru transportul acestor bunuri, astfel:”.

10. La articolul 38, alineatul (5) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(5) Furnizorul de serviciu universal are obligația de a păstra, timp de cel puțin 18 luni de la data depunerii, trimiterile poștale care fac obiectul serviciilor din sfera serviciului universal pe care nu a putut să le livreze.”

11. La articolul 38, după alineatul (5) se introduc două noi alineate, alineatele (6) și (7), cu următorul cuprins:

„(6) Termenele prevăzute la alin. (3)—(5) se aplică și în cazul trimiterilor poștale internaționale, dacă prin acordurile internaționale la care România este parte nu se prevede altfel.

(7) Termenul de păstrare a trimiterilor poștale în alte cazuri decât cel prevăzut la alin. (5) se stabilește prin contractul încheiat de furnizorul de servicii poștale cu utilizatorii, fără a putea fi mai mic de 9 luni de la data depunerii trimiterii poștale.”

12. La articolul 41, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 41. — (1) Expeditorul are dreptul la o despăgubire corespunzătoare pentru prejudiciul cauzat prin pierderea, furtul, distrugerea totală sau parțială ori prin deteriorarea trimiterii,

despăgubire prevăzută la art. 42. Pagubele indirecte și beneficiile nerealizate nu se despăgubesc.”

13. La articolul 44, după alineatul (3) se introduce un nou alineat, alineatul (4), cu următorul cuprins:

„(4) Sumele a căror plată sau rambursare nu a fost reclamată de către cei în drept, în termen de 6 luni de la data depunerii acestora, rămân definitiv câștigate furnizorilor de servicii poștale.”

14. La articolul 45, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alineatul (2), cu următorul cuprins:

„(2) Trimiterile poștale care nu au putut fi livrate destinatarilor și nici expeditorilor devin proprietatea furnizorului de servicii poștale, după expirarea termenului de păstrare stabilit potrivit art. 38 alin. (5) sau (7), după caz.”

15. După articolul 47 se introduce un nou capitol, capitolul VIII¹, cuprinzând articolele 47¹ și 47², cu următorul cuprins:

„CAPITOLUL VIII¹

Emiterea și comercializarea timbrilor și efectelor poștale

Art. 47¹. — (1) Timbrele și efectele poștale sunt o manifestare a suveranității statului și vor fi emise și puse în circulație numai sub autoritatea statului.

(2) Emiterea, punerea și retragerea din circulație a timbrilor și a efectelor poștale, precum și distribuirea și comercializarea acestora se realizează de către Societatea Comercială «Romfilatelia» — S.A., persoană juridică de interes public.

(3) Pe lângă MSI se înființează Comisia filatelică, structură fără personalitate juridică, cu atribuții de avizare și consultanță în domeniul timbrilor și efectelor poștale.

(4) Structura, atribuțiile și modul de funcționare ale Comisiei filatelice se stabilesc prin hotărâre a Guvernului, în termen de 90 de zile de la intrarea în vigoare a legii de aprobare a prezentei ordonanțe de urgență.

(5) MSI este organul administrației publice centrale care exercită drepturile de control al statului asupra persoanei juridice emitente a timbrilor și efectelor poștale prevăzute la alin. (2).

Art. 47². — (1) Aplicarea prevederilor art. 47¹ alin. (2) se realizează cu respectarea acordurilor internaționale în domeniu la care România este parte.

(2) Planurile emisiunilor de timbre și efecte poștale și condițiile de emitere, tipărire, punere în circulație, retragere din circulație și de comercializare a acestora se stabilesc cu respectarea prevederilor legale și a acordurilor internaționale la care România este parte.

(3) Planurile emisiunilor de timbre și efecte poștale se stabilesc anual de către Comisia filatelică, la propunerea persoanei juridice de interes public prevăzute la art. 47¹ alin. (2).”

16. La articolul 52 alineatul (2), punctul 2 se modifică și va avea următorul cuprins:

„2. nerespectarea, de către furnizorul de serviciu universal, a condițiilor stabilite de către ANCOM, potrivit art. 10 alin. (1) sau art. 10 alin. (3), precum și încălcarea obligațiilor prevăzute la art. 10 alin. (2);”.

17. La articolul 52 alineatul (2), punctul 13 se abrogă.

18. La articolul 52 alineatul (2), punctul 21 se modifică și va avea următorul cuprins:

„21. nerespectarea termenului minim de păstrare a trimiterilor prevăzut la art. 38 alin. (5) și (6) sau stabilit potrivit art. 38 alin. (7);”.

19. La articolul 52 alineatul (2), după punctul 22 se introduce un nou punct, punctul 23, cu următorul cuprins:

„23. nerespectarea planurilor emisiunilor de timbre și efecte poștale sau a condițiilor de emitere, tipărire, punere în circulație, retragere din circulație ori comercializare a acestora.”

20. La articolul 53 alineatul (1) punctul 2, literele b) și c) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„b) cu amendă de la 1.000 lei la 100.000 lei, pentru săvârșirea contravențiilor prevăzute la art. 52 alin. (2) pct. 3, 11, 15, 19 și 23;

c) cu amendă de la 5.000 lei până la 2% din cifra de afaceri, pentru săvârșirea contravențiilor prevăzute la art. 52 alin. (2) pct. 1, 2, 4—10, 12, 14, 16 și 17.”

21. La articolul 54, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 54. — (1) Controlul respectării prevederilor prezentei ordonanțe de urgență revine astfel:

a) ANCOM, care acționează prin personalul de specialitate împuternicit în acest scop, denumit în continuare *personal de control*, ori, după caz, Ministerului Afacerilor Interne, care acționează prin ofițerii sau agenții de poliție, ofițerii și subofițerii din cadrul Jandarmeriei Române, precum și polițiștii de frontieră, pentru faptele constatate în zona specifică de competență;

b) MSI, care acționează prin personalul împuternicit în acest scop.”

22. La articolul 55, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Contravențiile prevăzute la art. 52 alin. (2) pct. 1, 2, 4—6 și 15—22 se constată de către personalul de control prin procesul-verbal de constatare a contravenției și aplicare a sancțiunii, iar sancțiunea se aplică de către președintele ANCOM, prin rezoluție scrisă, pe procesul-verbal de constatare a contravenției și aplicare a sancțiunii.”

23. La articolul 55, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alineatul (3), cu următorul cuprins:

„(3) Constatarea și aplicarea sancțiunilor pentru contravenția prevăzută la art. 52 alin. (2) pct. 23 se realizează de către personalul MSI împuternicit în acest scop, prin procesul-verbal de constatare a contravenției și aplicare a sancțiunii.”

24. După articolul 55 se introduce un nou articol, articolul 55¹, cu următorul cuprins:

„Art. 55¹. — (1) Prin derogare de la prevederile art. 15 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare, contravențiile prevăzute la art. 52 alin. (2) pct. 3, pct. 7—12 și pct. 14 se constată și se sancționează prin decizie de către președintele ANCOM.

(2) Dacă, în cadrul unei acțiuni de control, se constată nerespectarea uneia dintre dispozițiile legale a căror încălcare este prevăzută drept contravenție la art. 52 alin. (2) pct. 3, pct. 7—12 și pct. 14, persoanei în cauză i se acordă un termen de maximum 5 zile de la data comunicării celor constatate, în care să formuleze obiecțiuni cu privire la încălcarea săvârșită.

(3) Decizia prevăzută la alin. (1) trebuie să cuprindă următoarele elemente: datele de identificare a contravenientului, data săvârșirii faptei, descrierea faptei contravenționale și a împrejurărilor care pot fi avute în vedere la individualizarea sancțiunii, indicarea temeiului legal potrivit căruia se stabilește

și se sancționează contravenția, eventualele obiecțiuni formulate de contravenient potrivit alin. (2), sancțiunea principală și eventualele sancțiuni complementare aplicate, termenul și modalitatea de plată a amenzii, termenul de exercitare a căii de atac și instanța competentă să soluționeze acțiunea.

(4) Prin derogare de la prevederile art. 13 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare, aplicarea sancțiunii potrivit alin. (1) se prescrie în termen de un an de la data săvârșirii faptei. În cazul încălcărilor care durează în timp sau al celor realizate în considerarea aceleiași rezoluții, prin mai multe acțiuni ori inacțiuni, la diferite intervale de timp, prescripția începe să curgă de la data constatării sau de la data încetării ultimului act ori fapt săvârșit, dacă acest moment intervine anterior constatării.

(5) Decizia prevăzută la alin. (1) se comunică contravenientului și poate fi atacată în contencios administrativ în condițiile art. 12 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 22/2009 privind înființarea Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații, aprobată prin Legea nr. 113/2010, cu modificările și completările ulterioare.

(6) Termenul în interiorul căruia contravenientul are obligația achitării amenzii este, prin derogare de la prevederile art. 28 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare, de 30 de zile de la data comunicării deciziei prevăzute la alin. (1) și va fi prevăzut în mod expres în cuprinsul acesteia. Odată cu decizia, contravenientului i se comunică și înștiințarea de plată, care conține mențiunea privind obligativitatea achitării amenzii în termenul prevăzut în decizia de constatare și aplicare a sancțiunii.

(7) Decizia prevăzută la alin. (1), neatacată în termenul legal, precum și hotărârea judecătorească definitivă prin care s-a soluționat acțiunea în contencios administrativ formulată împotriva acesteia constituie titlu executoriu, fără vreo altă formalitate. Acțiunea în contencios administrativ în condițiile alin. (5) suspendă executarea numai în ceea ce privește plata amenzii, până la pronunțarea de către instanța de judecată a unei hotărâri definitive.

(8) Sumele provenite din amenzile aplicate în conformitate cu dispozițiile prezentului articol se fac venit integral la bugetul de stat. Executarea se face în condițiile prevăzute de dispozițiile legale privind executarea silită a creanțelor fiscale. În vederea punerii în executare a sancțiunii, ANCOM comunică, din oficiu, organelor de specialitate ale Agenției Naționale de Administrare Fiscală, decizia prevăzută la alin. (1), după expirarea termenului prevăzut în aceasta sau după rămânerea definitivă a hotărârii judecătorești prin care s-a soluționat acțiunea în contencios administrativ."

25. La articolul 56, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 56. — (1) În cazul constatării unei contravenții în conformitate cu dispozițiile art. 55 sau 55¹, ANCOM poate dispune măsurile necesare pentru a asigura încetarea încălcării și remedierea situației produse. Măsurile vor fi adecvate și proporționale cu încălcarea săvârșită și vor prevedea un termen în care furnizorul trebuie să se conformeze acestora.”

26. La articolul 56 alineatul (2), după litera b) se introduce o nouă literă, litera c), cu următorul cuprins:

„c) pentru contravențiile constatate în conformitate cu prevederile art. 55¹, de către președintele ANCOM, prin decizie.”

27. Articolul 58 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 58. — (1) Ținând seama de gradul de pericol social al faptei săvârșite, împrejurările în care a fost săvârșită fapta, de modul și mijloacele de săvârșire a acesteia, de scopul urmărit și urmarea produsă, președintele ANCOM poate dispune, prin decizie, suspendarea sau retragerea dreptului de a furniza servicii poștale, în următoarele situații:

a) încălcarea, de către furnizorii de servicii poștale, a drepturilor acordate furnizorului de serviciu universal, în temeiul prevederilor art. 14;

b) nerespectarea, de către furnizorul de serviciu universal, a condițiilor stabilite de către ANCOM potrivit art. 10 alin. (1) sau art. 10 alin. (3) ori încălcarea obligațiilor prevăzute la art. 10 alin. (2);

c) nerespectarea, de către furnizorii de servicii poștale, a obligațiilor care le incumbă, potrivit regimului de autorizare generală;

d) încălcarea, de către furnizorul de serviciu universal, a obligațiilor prevăzute la art. 16 alin. (2) și (3), precum și nerespectarea modalităților stabilite de către ANCOM, potrivit art. 16 alin. (4);

e) practicarea, de către furnizorul de serviciu universal, a unor tarife speciale, cu nerespectarea dispozițiilor art. 17;

f) nerespectarea, de către furnizorul de serviciu universal, a obligației stabilite în conformitate cu art. 18;

g) practicarea, de către furnizorul de serviciu universal, a unor tarife terminale, cu nerespectarea prevederilor art. 19;

h) nerespectarea, de către furnizorul de serviciu universal, a obligației de a ține o evidență contabilă separată, în condițiile prevăzute la art. 24;

i) netransmiterea informațiilor solicitate conform prevederilor art. 25 alin. (2), art. 50 alin. (1) sau art. 54 alin. (2), precum și a informațiilor stabilite în conformitate cu art. 50 alin. (3);

j) nerespectarea de către furnizorii de servicii poștale a obligației impuse în conformitate cu dispozițiile art. 28;

k) nerespectarea de către furnizorul de serviciu universal a cerințelor minime de calitate stabilite potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1)—(3);

l) nerespectarea de către furnizorului de serviciu universal a obligațiilor impuse potrivit dispozițiilor art. 31.

(2) În cazul prestării sau oferirii de către un furnizor de servicii poștale a altor servicii decât cele pentru care a obținut dreptul de furnizare, ANCOM va retrage furnizorului în cauză dreptul de a furniza servicii poștale pe baza regimului de autorizare generală, acesta nemaiputând furniza servicii poștale pe o perioadă de 3 ani de la aplicarea sancțiunii.

(3) Dacă, în termen de 45 de zile de la data scadenței, furnizorul de servicii poștale nu achită tariful de monitorizare prevăzut la art. 5 alin. (8) ori contribuția și/sau sumele colectate pentru compensarea costului net al serviciilor din sfera serviciului universal, prevăzută la art. 23, precum și accesoriile acestora, ANCOM, după caz, îi poate suspenda sau retrage dreptul de a furniza servicii poștale pe baza regimului de autorizare generală.

(4) Pentru netransmiterea, de către furnizorul de servicii poștale, a documentelor prevăzute la art. 130 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2011, aprobată cu

modificări și completări prin Legea nr. 140/2012, până la data de 10 septembrie a anului pentru care se datorează tariful de monitorizare, ANCOM îi poate suspenda sau retrage acestuia dreptul de a furniza servicii poștale pe baza regimului de autorizare generală.

(5) Bunurile destinate, folosite sau rezultate din infracțiuni ori contravenții pot fi confiscate numai în condițiile legii.”

28. Articolul 61 se abrogă.

29. După articolul 61 se introduce un nou articol, articolul 61¹, cu următorul cuprins:

„Art. 61¹. — În situații excepționale, precum: stare de asediu, stare de urgență, dezastre sau calamități, MSI, în colaborare cu Ministerul Apărării Naționale și cu celelalte instituții din sistemul național de apărare, poate dispune reorganizarea, restrângerea ori suspendarea temporară a serviciilor poștale, făcând publică această decizie.”

30. Articolul 62 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 62. — Ordonanța Guvernului nr. 31/2002 privind serviciile poștale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 87 din 1 februarie 2002, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 642/2002, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. Titlul ordonanței se modifică și va avea următorul cuprins:

**«ORDONANȚĂ
privind Conservatorul de timbre»**

2. Articolul 1 se abrogă.

3. La articolul 2, partea introductivă și literele a)—m) și o)—v) se abrogă.

4. Articolele 3—10 se abrogă.

5. La articolul 11, partea introductivă și literele c)—g) se abrogă.

6. Articolele 12—14, 15, 16 și 18 se abrogă.

7. La articolul 22, alineatele (1), (2) și (4)—(6) se abrogă.

8. Articolele 23, 24, 25—32, 34 și 37—39 se abrogă.

9. Articolele 40, 41, 42 și 43 se abrogă.

10. Articolele 44, 45, 47—50, 52 și 53 se abrogă.

11. La articolul 54, alineatul (1) se abrogă.

12. Articolele 55—57 se abrogă.

13. La articolul 58, punctele 1—19, 20 și 20¹ se abrogă.

14. La articolul 59, litera a) a alineatului (1) și alineatele (2) și (4) se abrogă.

15. Articolul 60 se abrogă.

16. La articolul 61, alineatele (1), (3), (4) și (6) se abrogă.

17. Articolele 62, 65, 66 și 67—69 se abrogă.”

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
VALERIU-ȘTEFAN ZGONEA

PREȘEDINTELE SENATULUI
GEORGE-CRIN LAURENȚIU ANTONESCU

București, 25 iunie 2013.

Nr. 187.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**privind promulgarea Legii pentru aprobarea
Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 13/2013
privind serviciile poștale**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 13/2013 privind serviciile poștale și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 21 iunie 2013.

Nr. 603.

HOTĂRĂRI ALE PARLAMENTULUI ROMÂNIEI**PARLAMENTUL ROMÂNIEI**

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

HOTĂRÂRE**privind modificarea și completarea Regulamentului ședințelor comune ale Camerei Deputaților și Senatului, aprobat prin Hotărârea Parlamentului României nr. 4/1992**

În temeiul art. 67 din Constituția României, republicată,

Parlamentul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. I. — Regulamentul ședințelor comune ale Camerei Deputaților și Senatului, aprobat prin Hotărârea Parlamentului României nr. 4/1992, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 34 din 4 martie 1992, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Titlul se modifică și va avea următorul cuprins:

„Regulamentul activităților comune ale Camerei Deputaților și Senatului”

2. Înaintea capitolului I se introduce un nou capitol, capitolul I¹, cuprinzând articolele 11—112, cu următorul cuprins:

„CAPITOLUL I¹

Organizarea structurilor comune ale Camerei Deputaților și Senatului

SECȚIUNEA 1

Dispoziții generale

Art. 11. — Parlamentul este alcătuit din Camera Deputaților și Senat.

Camera Deputaților și Senatul se organizează și funcționează în conformitate cu dispozițiile Constituției României, cu respectarea prevederilor legilor și ale regulamentelor parlamentare în vigoare.

Art. 12. — După alegerea unui nou Parlament, acesta se reunește la convocarea Președintelui României, în cel mult 20 de zile de la alegeri.

În ședințe separate, Camera Deputaților și Senatul își încep activitatea prin constituirea grupurilor parlamentare și prin organizarea activității de validare a mandatelor.

După validarea mandatelor și depunerea de către parlamentari a jurământului de credință față de țară și popor, cele două Camere își aleg președinții, birourile permanente și comisiile permanente.

Art. 13. — Camera Deputaților și Senatul lucrează în ședințe separate.

Camerele își organizează structuri comune și desfășoară activități și ședințe comune în conformitate cu prevederile prezentului regulament.

SECȚIUNEA a 2-a

Structuri comune ale celor două Camere

Art. 14. — La nivelul Parlamentului se organizează comisii comune permanente ale celor două Camere, grupuri de prietenie cu alte parlamente și delegațiile cu caracter permanent la organizațiile parlamentare internaționale.

Cele două Camere își pot constitui, în afara comisiilor comune permanente, comisii speciale și comisii de anchetă parlamentară.

Liderii grupurilor parlamentare din Camera Deputaților și din Senat negociază componența numerică și propun componența nominală a structurilor comune prevăzute la alin. 1 și 2 și a conducerilor acestor structuri pentru a asigura respectarea configurației politice a celor două Camere și raportul dintre numărul deputaților și numărul senatorilor.

Art. 15. — La începutul fiecărei legislaturi, Camera Deputaților și Senatul constituie Grupul Român al Uniunii Interparlamentare (GRUI), denumit în continuare *GRUI*, care este condus de un comitet director. Din GRUI fac parte toți deputații și senatorii.

Plenul celor două Camere alege comitetul director și președintele GRUI, iar comitetul director alege biroul executiv al GRUI, compus din președinte, 2 vicepreședinți, 2 secretari și un trezorer.

Comitetul director al GRUI propune plenului celor două Camere constituirea, pe bază de reciprocitate, a grupurilor de prietenie cu alte parlamente, asigură coordonarea activității acestor grupuri și propune delegațiile care participă la activitățile Uniunii Interparlamentare.

Fiecare deputat și senator face parte din două sau mai multe grupuri de prietenie, în funcție de opțiunile personale, de numărul de grupuri de prietenie și de mărimea acestor grupuri.

Componența numerică, nominală și conducerea grupurilor de prietenie se stabilesc prin hotărâre a Parlamentului.

Art. 16. — Delegațiile Parlamentului la organizațiile parlamentare internaționale se constituie prin adoptarea de hotărâri ale Parlamentului care stabilesc componența numerică, componența nominală și conducerea delegațiilor. Mărimea delegațiilor se stabilește în funcție de norma de reprezentare care este stabilită de către organizațiile internaționale și este alocată Parlamentului.

În cazul în care se primesc invitații în cadrul relațiilor externe bilaterale ale Parlamentului, se vor constitui delegații externe ad-hoc compuse din deputați și senatori, participarea fiind aprobată, în fiecare caz, de către Biroul permanent al Camerei Deputaților pentru deputați și de către Biroul permanent al Senatului pentru senatori. La constituirea acestor delegații ad-hoc se vor respecta principiile generale prevăzute la art. 14 alin. 3.

La întoarcerea din orice deplasare externă, se vor prezenta informări la Biroul permanent al Camerei Deputaților și la Biroul permanent al Senatului.

Delegațiile cu caracter permanent ale Parlamentului la organizațiile internaționale vor prezenta și anual, la cele două birouri permanente, la începutul primei sesiuni parlamentare, o informare asupra activității lor în cadrul respectivelor organizații în anul anterior.

Art. 17. — Comisiile comune permanente sunt constituite prin hotărâri ale Parlamentului, de regulă, la începutul fiecărei legislaturi.

Hotărârile Parlamentului de înființare a comisiilor comune permanente cuprind obiectul de activitate și atribuțiile respectivelor comisii, procedurile generale de lucru și alte informații strict necesare unei bune funcționări, iar în anexă sunt cuprinse componența nominală și conducerea comisiilor.

Personalul de specialitate al comisiilor comune permanente, spațiile necesare și alte elemente ce țin de logistica necesară unei bune desfășurări a activității sunt puse la dispoziție atât de Camera Deputaților, cât și de Senat printr-un acord realizat la nivelul celor două birouri permanente.

Art. 18. — La nivelul Parlamentului se pot constitui comisii speciale pentru avizarea unor acte normative complexe, pentru elaborarea unor propuneri legislative sau pentru alte scopuri precizate în hotărârile de constituire a respectivelor comisii.

Comisiile speciale se pot constitui la inițiativa celor două birouri permanente sau la propunerea a cel puțin o pătrime din numărul deputaților și al senatorilor. Pe durata funcționării, comisiile speciale au același statut ca și comisiile permanente.

Prevederile art. 17 alin. 2 și 3 sunt aplicabile și în cazul comisiilor speciale, iar procedurile de lucru sunt similare cu cele ale comisiilor permanente din cadrul Camerei Deputaților și Senatului.

Propunerile legislative elaborate de comisiile speciale se depun la cele două birouri permanente, sub semnătura majorității sau a tuturor membrilor comisiei. Cele două birouri permanente solicită, în cel mult 5 zile, avizul Consiliului Legislativ. Propunerile legislative elaborate de către o comisie specială nu mai sunt supuse analizei altor comisii.

După primirea avizului Consiliului Legislativ, textul propunerii legislative și avizul respectiv sunt difuzate atât deputaților și senatorilor, cât și Guvernului, care pot formula amendamente în termen de 7 zile. În termen de 5 zile de la expirarea termenului de depunere a amendamentelor, comisia specială va depune un raport asupra amendamentelor formulate.

Propunerile legislative elaborate de comisiile speciale și rapoartele acestor comisii se înscriu cu prioritate pe ordinea de zi a ședințelor comune ale celor două Camere de către birourile permanente.

Prevederile art. 9—17 se aplică în mod corespunzător propunerilor legislative elaborate de comisiile speciale.

Art. 19. — În condițiile în care se consideră necesară clarificarea cauzelor și împrejurărilor în care s-au produs evenimente sau au avut loc acțiuni cu efecte negative, precum și pentru stabilirea concluziilor, răspunderilor și măsurilor care se impun, la nivelul Parlamentului se pot constitui comisii de anchetă parlamentară.

Comisiile de anchetă parlamentară nu pot avea ca obiect activitatea unor instituții sau persoane care fac parte din puterea judecătorească.

Comisiile de anchetă parlamentară se pot constitui la inițiativa a cel puțin o pătrime din numărul deputaților și al senatorilor.

Prevederile art. 18 alin. 3 și 6 se aplică în mod corespunzător și comisiilor de anchetă parlamentară.

Art. 110. — Hotărârile Parlamentului prin care se constituie structurile comune ale Camerei Deputaților și Senatului se adoptă cu votul majorității deputaților și senatorilor prezenți.

SECȚIUNEA a 3-a

Activități comune ale celor două Camere

Art. 111. — Activitățile comune desfășurate de către parlamentari sunt:

- a) ședințe comune ale celor două birouri permanente;
- b) ședințe ale organelor de conducere ale structurilor comune ale Camerei Deputaților și Senatului;
- c) ședințe ale comisiilor comune permanente;
- d) ședințe ale comisiilor permanente reunite din Camera Deputaților și din Senat;
- e) ședințe ale comisiilor comune speciale sau ale comisiilor comune de anchetă;
- f) activități desfășurate de grupurile parlamentare de prietenie cu alte parlamente;
- g) activități desfășurate de către delegațiile Parlamentului la organizațiile și organisme internaționale;
- h) ședințe comune ale Camerei Deputaților și Senatului.

Art. 112. — Activitățile comune ale Camerei Deputaților și Senatului se desfășoară la convocarea celor două birouri permanente reunite sau la convocarea conducerii structurilor comune ale celor două Camere prevăzute la art. 14 alin. 1 și 2."

3. Articolul 1 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 1. — Camera Deputaților și Senatul se întrunesc în ședințe comune pentru:

1. primirea mesajului Președintelui României;
2. aprobarea bugetului de stat și a bugetului asigurărilor sociale de stat, a legilor rectificative și a contului de execuție bugetară;
3. declararea mobilizării totale sau parțiale;
4. declararea stării de război;
5. suspendarea sau încetarea ostilităților militare;
6. aprobarea strategiei naționale de apărare a țării;
7. examinarea rapoartelor Consiliului Suprem de Apărare a Țării și ale Curții de Conturi;
8. numirea, la propunerea Președintelui României, a directorilor serviciilor de informații și exercitarea controlului asupra activității acestor servicii;
9. numirea Avocatului Poporului;
10. stabilirea statutului deputaților și al senatorilor, stabilirea indemnizației și a celorlalte drepturi ale acestora;
11. reexaminarea Legii bugetului de stat și a Legii bugetului asigurărilor sociale de stat, precum și reexaminarea legii adoptate în ședință comună, prin angajarea răspunderii Guvernului;
12. adoptarea proiectelor sau propunerilor de revizuire a Constituției în cazul în care, prin procedura de mediere, Camerele nu ajung la un acord;
13. depunerea jurământului de către Președintele României;
14. punerea sub acuzare a Președintelui României pentru înaltă trădare;
15. suspendarea din funcție a Președintelui României sau a persoanei care asigură interimatul în exercitarea acestei funcții, în cazul în care a săvârșit fapte grave prin care se încalcă prevederile Constituției;
16. încuviințarea stării de asediu sau a stării de urgență, în întreaga țară ori în unele unități administrativ-teritoriale, instituită de Președintele României;
17. dezbaterea programului și a listei Guvernului și acordarea votului de încredere;
18. retragerea încrederii acordate Guvernului prin adoptarea unei moțiuni de cenzură;
19. desfășurarea procedurii privitoare la angajarea răspunderii Guvernului asupra unui program, a unei declarații de politică generală sau a unui proiect de lege;

20. numirea și revocarea membrilor Curții de Conturi;
21. efectuarea altor numiri în funcții care, potrivit legii, intră în competența Parlamentului;
22. adoptarea legilor de aderare a României la tratatele constitutive ale Uniunii Europene și la Tratatul Atlanticului de Nord;
23. adoptarea unor declarații, mesaje sau a altor acte cu caracter exclusiv politic;
24. prezentarea hotărârii Curții Constituționale privind rezultatele referendumului național;
25. primirea unor reprezentanți ai altor state sau ai unor organisme internaționale;
26. celebrarea unor sărbători naționale sau a unor comemorări;
27. constituirea unor comisii comune de anchetă sau a altor comisii speciale;
28. adoptarea Codului de conduită al deputaților și al senatorilor;
29. dezbateră textelor legislative aflate în divergență ca urmare a neajungerii la un acord în comisia de mediere sau a neaprobării, în tot sau în parte, a raportului comisiei de mediere de către una din Camere, precum și adoptarea unui text definitiv în problemele divergente, în cazul proiectelor de acte normative neadoptate înaintea intrării în vigoare a Legii de revizuire a Constituției României nr. 429/2003;
30. alte situații în care birourile permanente ale celor două Camere consideră necesară convocarea lor în ședință comună.”
- 4. La capitolul I, titlul secțiunii a 2-a se modifică și va avea următorul cuprins:**

„SECȚIUNEA a 2-a

Atribuțiile birourilor permanente; ordinea de zi și programul de lucru”

5. La articolul 3 alineatul 1, litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:

„a) adoptarea proiectului ordinii de zi și a proiectului programului de lucru ale ședințelor comune ale Parlamentului;”.

6. La articolul 3 alineatul 1, după litera c) se introduce o nouă literă, litera d), cu următorul cuprins:

„d) îndeplinirea oricăror atribuții prevăzute de Legea nr. 96/2006 privind Statutul deputaților și al senatorilor, republicată, cu modificările ulterioare, și de celelalte acte normative în vigoare incidente.”

7. La articolul 3, alineatul 2 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Lucrările ședințelor comune ale birourilor permanente ale celor două Camere sunt conduse, prin rotație, de președinții acestora sau, în absența lor, de către unul din vicepreședinți, desemnat de către președintele respectivei Camere.”

8. Articolul 4 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 4. — La ședințele comune ale birourilor permanente participă câte un reprezentant al grupurilor parlamentare, precum și, la invitația celor 2 președinți, alte persoane a căror prezență este utilă pentru discutarea problemelor aflate în dezbateră.”

9. Articolul 8 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 8. — Proiectul ordinii de zi și al programului de lucru este supus aprobării Parlamentului în ziua stabilită pentru ședința comună.

Ordinea de zi și programul de lucru se adoptă cu votul deschis a cel puțin jumătate plus unu din numărul deputaților și senatorilor prezenți.

În mod excepțional, în orice ședință comună, președintele Camerei Deputaților sau președintele Senatului poate propune,

pentru motive temeinice, modificarea ordinii de zi și/sau a programului de lucru, la cererea unuia din birourile permanente sau a unui grup parlamentar din oricare Cameră, ori, după caz, la cererea Guvernului.

Motivarea cererii de modificare a ordinii de zi și/sau a programului de lucru se face printr-o singură luare de cuvânt, limitată în timp. În cazul în care există opinii contrare, se va da cuvântul câte unui singur vorbitor de la fiecare grup parlamentar, după care se vor supune votării propunerile formulate.

Modificarea ordinii de zi și/sau a programului de lucru se efectuează în aceleași condiții ca și aprobarea acestora.”

10. Articolul 9 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 9. — Biroul permanent al fiecărei Camere înaintează proiectele de legi, spre dezbateră și avizare în fond, comisiei permanente a fiecărei Camere în competența căreia intră materia reglementată prin proiect, putând sesiza și alte comisii permanente pentru a-și da avizul. În același mod se va proceda și în cazul cererilor de reexaminare formulate de președintele României, al reexaminărilor care trebuie făcute ca urmare a deciziilor Curții Constituționale sau pentru alte materiale care, potrivit art. 1, se dezbate în ședință comună a Camerelor Parlamentului, pentru care birourile permanente reunite au stabilit că sunt necesare dezbateră și avizarea în comisii permanente.

Propunerile legislative se transmit Consiliului Legislativ pentru obținerea avizului cerut de lege înaintea sesizării comisiilor permanente.

Cererile de reexaminare a legilor adoptate în ședințe comune se trimit spre dezbateră și avizare comisiilor sesizate inițial în fond. Cererile de reexaminare a legilor pentru care Guvernul și-a angajat răspunderea se trimit spre dezbateră și avizare comisiilor în a căror competență intră materia reglementată de respectivele legi.”

11. Articolul 11 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 11. — Ședințele comune ale comisiilor sunt publice, cu excepția cazurilor în care plenul acestora decide altfel. Lucrările pot fi transmise sau difuzate de instituțiile mass-media, dacă acest lucru este aprobat de majoritatea parlamentarilor prezenți.

Membrii Guvernului au acces la lucrările comisiilor. Comisiile pot solicita participarea la lucrările lor a unor membri ai Guvernului sau a secretarilor de stat, situație în care prezența acestora este obligatorie.

La ședințele comune ale comisiilor permanente au dreptul să participe deputații și senatorii, din alte comisii, care au făcut propuneri sau amendamente, precum și reprezentanți ai departamentelor legislative din cele două Camere. La solicitarea președinților comisiilor pot participa specialiști ai comisiilor permanente respective și specialiști ai Guvernului.

Comisiile pot invita să participe la lucrări persoane interesate, reprezentanți ai unor organizații neguvernamentale și specialiști din partea unor autorități publice sau a altor instituții specializate. Reprezentanții organizațiilor neguvernamentale și specialiștii invitați pot să își prezinte opiniile cu privire la problemele discutate în comisie sau pot înmâna președintelui comisiei documentații ce vizează tematica pusă în discuție.

Persoanele care nu sunt membre ale comisiilor permanente sesizate în fond nu pot participa la vot.”

12. Articolul 12 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 12. — Comisiile permanente sesizate lucrează legal, în ședințe comune, în prezența a cel puțin jumătate plus unu din numărul parlamentarilor care le compun; hotărârile se adoptă cu votul a cel puțin jumătate plus unu din numărul membrilor prezenți.

În situația în care comisiile permanente nu se pot reuni în ședință comună cu respectarea prevederilor alin. 1 și nu se poate depune raportul în termenul stabilit, cele două birouri permanente pot aproba înscrierea pe ordinea de zi a ședinței comune a proiectului de lege sau a propunerii legislative în vederea dezbaterii și adoptării respectivului act normativ, fără raport.”

13. Articolul 14 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 14. — Lucrările ședințelor comune sunt conduse de președintele uneia din comisiile permanente sesizate, conform acordului celor 2 președinți.

Cu privire la desfășurarea ședințelor comisiilor se încheie procese-verbale. La solicitarea președinților comisiilor se pot realiza stenograme sau înregistrări, care pot fi consultate de deputați și senatori.

Prin grija birourilor comisiilor se redactează sinteza lucrărilor comisiilor reunite, care se publică în Monitorul Oficial al României, Partea a II-a.”

14. Articolul 15 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 15. — Președinții comisiilor permanente sesizate în fond stabilesc, de comun acord, un termen în care să le fie remise avizele celorlalte comisii care examinează proiectul de lege sau alte propuneri.

În cazul nerespectării acestui termen, comisiile reunite, sesizate în fond, vor putea redacta raportul fără a mai aștepta avizele celorlalte comisii.”

15. Articolul 16 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 16. — După examinarea proiectului de lege sau a propunerilor legislative, a avizelor și a amendamentelor scrise permise, unu sau mai mulți raportori desemnați de comisiile permanente reunite, la propunerea președinților acestora, vor întocmi un raport comun, care va fi supus aprobării prin vot.

În raportul comisiilor permanente reunite sesizate în fond se va face referire la toate avizele celorlalte comisii care au examinat proiectul sau propunerea respectivă, la toate amendamentele permise, admise ori respinse, la avizul Consiliului Legislativ și la avizele altor autorități publice, dacă s-au primit asemenea avize.

Raportul va cuprinde propuneri motivate privind adoptarea fără modificări a inițiativei legislative, respingerea acesteia sau adoptarea acesteia cu modificări și/ori completări și se înaintează birourilor permanente.

Rapoartele se semnează de președinții comisiilor reunite și de secretarii respectivi.

În cazul în care comisiile reunite examinează în fond mai multe proiecte de legi și propuneri legislative care au același obiect de reglementare se întocmește un singur raport, cu respectarea prevederilor alin. 2 și 3.”

16. Articolul 21 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 21. — Deputații și senatorii sunt obligați să fie prezenți la lucrările comune ale Camerei Deputaților și Senatului și să se înscrie pe lista de prezență a ședinței comune, ținută de secretari.

Deputatul sau senatorul poate solicita în scris liderului grupului parlamentar din care face parte permisiunea de a absenta de la lucrările comune pentru rezolvarea unor probleme legate de exercitarea mandatului sau pentru rezolvarea unor probleme personale.

În situația în care deputatul sau senatorul absentează de la lucrările comune datorită apariției unor situații neprevăzute, acesta se poate adresa în scris Biroului permanent pentru a solicita motivarea respectivelor absențe.

Neparticiparea la cel puțin o activitate parlamentară desfășurată în sediul Camerei Deputaților sau Senatului, după caz, se consideră absență nemotivată și are drept consecință reținerea a 1% din indemnizația lunară brută a deputatului sau a senatorului, cu excepția motivării absențelor în conformitate cu prevederile Regulamentului Camerei Deputaților și ale Regulamentului Senatului.”

17. După articolul 21 se introduce un nou articol, articolul 21¹, cu următorul cuprins:

„Art. 21¹. — Președintele care conduce ședința comună este obligat să anunțe prezența, ordinea de zi și programul de lucru.”

18. Articolul 22 se abrogă.

19. Articolul 25 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 25. — Nimeni nu poate lua cuvântul decât dacă îi este dat de președinte. Persoanele care iau cuvântul vorbesc de la tribună sau de la locuri special amenajate în acest scop.”

20. Articolul 27 se abrogă.

21. Articolul 28 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 28. — Președintele sau liderul unui grup parlamentar poate cere încheierea dezbaterii unei probleme puse în discuție.

Cererea de încheiere a dezbaterii se adoptă cu votul a cel puțin jumătate plus unu din numărul deputaților și senatorilor prezenți.

Președintele este obligat să acorde pauză de consultări la solicitarea unui lider sau a unui vicedir de grup parlamentar.

Pauza de consultări nu poate depăși 30 de minute.”

22. După articolul 30 se introduce un nou articol, articolul 30¹, cu următorul cuprins:

„Art. 30¹. — În afara dezbaterilor legislative sau politice care se desfășoară în plenul celor două Camere, conform ordinii de zi, un deputat sau un senator poate solicita să i se dea cuvântul pentru probleme de procedură, pentru un drept la replică sau pentru a comunica plenului probleme de ordin personal.

Când un parlamentar solicită cuvântul pentru probleme de procedură sau pentru dreptul la replică, președintele este obligat să îi acorde cuvântul imediat.

Un deputat sau un senator poate solicita cuvântul pentru probleme de procedură numai în cazul în care consideră că în acel moment al dezbaterilor au fost încălcate anumite prevederi ale regulamentului, prevederi la care va face referire în intervenția sa.

Un deputat sau un senator poate cere dreptul la replică în situația în care, de la microfonul Parlamentului, în acel moment al dezbaterilor, s-au făcut la adresa sa afirmații pe care le consideră incorecte sau ofensatoare. Dreptul la replică va fi formulat într-un mod care să nu genereze un nou drept la replică.

Un deputat sau un senator poate solicita cuvântul pentru a expune o problemă cu caracter personal, care are legătură cu calitatea sa de parlamentar, iar președintele îi va acorda cuvântul la începutul sau la sfârșitul ședinței în plen.

Luările de cuvânt, pentru situațiile prevăzute în prezentul articol, nu vor depăși două minute.”

23. La articolul 31, alineatele 2 și 3 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Stenogramele se publică în Monitorul Oficial al României, Partea a II-a, cu excepția celor privitoare la ședințele secrete, în cel mult 15 zile, dar nu mai devreme de 5 zile de la data ședinței.

Deputații și senatorii au dreptul de a examina exactitatea stenogramei prin confruntarea ei cu banda magnetică în cel mult 5 zile de la data ședinței, înainte de publicarea textului în Monitorul Oficial al României, Partea a II-a.”

24. La articolul 32, alineatele 2, 3 și 4 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Votul deschis se exprimă public prin ridicare de mâini, electronic ori prin apel nominal, iar rezultatul votării se comunică de către președintele care conduce ședința.

Votul secret poate fi exprimat prin buletine de vot, cu bile sau electronic.

Rezultatul votului secret exprimat prin buletine de vot sau cu bile se constată de către birourile permanente ale celor două Camere și se consemnează într-un proces-verbal care se prezintă plenului.”

25. Articolul 34 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 34. — Acordarea votului de încredere Guvernului și retragerea încrederii acordate Guvernului prin adoptarea unei moțiuni de cenzură sunt supuse procedurii votului secret cu bile.”

26. La articolul 35, alineatul 2 se abrogă.

27. Articolul 36 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 36. — Votul cu bile se desfășoară astfel: în fața președintelui care conduce lucrările ședinței comune se așază o urnă albă și una neagră. Deputații și senatorii vin pe rând la urne, după ce primesc de la chestori câte două bile, una albă și una neagră, și le introduc în cele două urne. Bila albă introdusă în urna albă și bila neagră introdusă în urna neagră înseamnă vot «pentru», iar bila neagră introdusă în urna albă și bila albă introdusă în urna neagră înseamnă vot «contra».”

28. După articolul 37 se introduce un nou articol, articolul 37¹, cu următorul cuprins:

„Art. 37¹. — În cazul votului cu bile, prin apel nominal și cu buletine de vot, după terminarea apelului se repetă numele și prenumele deputaților și senatorilor care nu au răspuns.”

29. La articolul 38, alineatele 3 și 4 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Adoptarea textelor definitive asupra problemelor aflate în divergență din legile organice aflate în curs de legiferare anterior intrării în vigoare a Legii nr. 429/2003 și care nu au fost soluționate prin procedura de mediere, precum și a Regulamentului activităților comune ale Camerei Deputaților și Senatului se face cu votul majorității deputaților și senatorilor.

Adoptarea textelor definitive asupra problemelor aflate în divergență din legile ordinare aflate în curs de legiferare anterior intrării în vigoare a Legii nr. 429/2003 și care nu au fost soluționate prin procedura de mediere, precum și a celorlalte hotărâri care se iau în ședințele comune este supusă regulii majorității simple, ele putând fi aprobate cu majoritatea de voturi a deputaților și senatorilor prezenți la lucrările ședinței comune.”

30. Articolul 39 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 39. — În toate cazurile în care Camera Deputaților și Senatul, în ședințe comune, adoptă legi, hotărâri sau moțiuni de cenzură, trebuie să fie prezenți cel puțin jumătate plus unu din membrii care compun cele două Camere ale Parlamentului.

Înainte de votul final, ce va fi exprimat asupra inițiativelor legislative, hotărârilor sau asupra moțiunii de cenzură, președintele de ședință va verifica, prin apel nominal, întrunirea cvorumului legal, dacă un lider de grup solicită acest lucru.

Dacă în sală nu sunt prezenți cel puțin jumătate plus unu din numărul deputaților și senatorilor, președintele care conduce ședința comună a celor două Camere amână votarea până la întrunirea cvorumului legal.”

31. Articolul 40 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 40. — În caz de paritate de voturi, votul se repetă.”

32. Articolul 42 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 42. — Legile adoptate în ședință comună se semnează de președinții celor două Camere, se comunică, cu 5 zile înainte de a fi trimise spre promulgare, Guvernului, Înaltei Curți de Casație și Justiție, precum și Avocatului Poporului și se depun la secretarul general al Camerei Deputaților și la secretarul general al Senatului, în vederea exercitării dreptului de sesizare a Curții Constituționale. Dacă legile sunt adoptate în procedură de urgență, termenul este de două zile.

Data la care legile adoptate au fost depuse la secretarii generali ai Camerelor se comunică deputaților și senatorilor, în ședință publică, în termen de 24 de ore de la depunere.

După împlinirea termenului de 5 zile și, respectiv, de două zile, după caz, legile se trimit de președintele Camerei Deputaților Președintelui României, în vederea promulgării.”

33. Articolul 43 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 43. — Președintele României are dreptul, înainte de a promulga legea, să solicite ambelor Camere, printr-o cerere motivată, o nouă deliberare asupra legii sau a unor articole din lege adoptate în ședința comună a celor două Camere. Cererile de reexaminare a legii adoptate în ședințe comune se trimit spre dezbateră comisiilor sesizate inițial în fond. Cererile de reexaminare a legilor pentru care Guvernul și-a angajat răspunderea se trimit, spre dezbateră, comisiilor în a căror competență intră materia reglementată de respectivele legi. După reexaminarea legii sau a articolelor în cauză, potrivit procedurii legislative, cele două Camere ale Parlamentului, în ședință comună, se pronunță asupra obiecțiilor cuprinse în cererea Președintelui României; ele se adoptă cu votul a cel puțin două treimi din numărul deputaților și senatorilor în cazul legilor constituționale, cu votul majorității deputaților și senatorilor în cazul legilor organice și cu votul majorității deputaților și senatorilor prezenți în cazul legilor ordinare.

În cazul în care obiecțiile cuprinse în cererea de reexaminare formulată de Președintele României sunt adoptate, parțial sau în totalitate, legea, după votarea sa în ansamblu, se trimite spre promulgare în noua sa redactare.

Dacă obiecțiile cuprinse în cerere sunt respinse, legea, după votarea sa în ansamblu, se trimite spre promulgare în redactarea inițială.”

34. După articolul 43 se introduce un nou articol, articolul 43¹, cu următorul cuprins:

„Art. 43¹. — În cazul în care Curtea Constituțională constată că unul sau mai multe articole dintr-o lege adoptată în plenul celor două Camere nu sunt constituționale, birourile permanente vor sesiza în fond cele două comisii juridice și, pentru avize, comisiile în a căror competență intră materia reglementată de respectiva lege.”

35. La articolul 44, alineatul 2 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Proiectul Legii bugetului de stat și proiectul Legii bugetului asigurărilor sociale de stat se trimit de către Guvern birourilor permanente ale celor două Camere, care vor asigura difuzarea acestora către deputați și senatori și vor întocmi programul de dezbateră și adoptare a respectivelor proiecte, cu consultarea liderilor grupurilor parlamentare.”

36. Articolul 49 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 49. — La dezbateră generală a proiectelor de buget poate lua cuvântul numai câte un reprezentant al grupurilor parlamentare din cele două Camere, precum și un reprezentant al parlamentarilor care nu fac parte din asemenea grupuri.

Reprezentantul Guvernului are dreptul să ia cuvântul înainte de încheierea dezbaterii generale.

În faza dezbaterii generale nu pot fi propuse amendamente.”

37. Articolul 51 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 51. — Discutarea articolelor începe cu amendamentele depuse la comisii, admise și respinse.

În cursul dezbaterilor, deputații și senatorii, Guvernul sau grupurile parlamentare pot pune în discuție amendamentele respinse de comisia sesizată în fond sau amendamentele depuse la comisie, în conformitate cu prevederile prezentului regulament.

În plenul celor două Camere se pot formula amendamente de corelare tehnico-legislativă, gramaticale sau lingvistice. Amendamentele se depun în scris la președintele de ședință.”

38. Articolul 53 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 53. — După încheierea dezbaterilor pe articole, proiectele de legi se supun în ansamblu votului final al deputaților și senatorilor.”

39. Articolul 54 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 54. — În cazul în care un proiect de lege aflat în curs de legiferare anterior intrării în vigoare a Legii nr. 429/2003 sau o inițiativă legislativă de revizuire a Constituției României este adoptată în redactări diferite de către cele două Camere, iar comisia de mediere nu ajunge la un acord, ori dacă una din Camere nu aprobă, în tot sau în parte, raportul comisiei de mediere, textele aflate în divergență se supun dezbaterii Camerei Deputaților și Senatului în ședință comună, cu respectarea regulilor procedurii legislative stabilite în secțiunea precedentă și la art. 38 alin. 2, 3 și 4, după caz.”

40. Articolul 58 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 58. — În cazul în care Președintele României sesizează Parlamentul cu una din situațiile prevăzute la art. 1 pct. 3, 4, 5 și 16, birourile permanente ale Camerelor stabilesc întrunirea Parlamentului în ședință comună în termen de cel mult 24 de ore sau, după caz, de 48 de ore.”

41. Articolul 60 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 60. — Procedura de punere sub acuzare a Președintelui României se declanșează pe baza unei cereri semnate de majoritatea deputaților și senatorilor. Cererea trebuie să cuprindă descrierea faptelor care îi sunt imputate și încadrarea lor juridică. După primirea cererii de către birourile permanente, acestea vor informa neîntârziat Președintele României asupra cererii de punere sub acuzare.”

42. Articolul 64 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 64. — Dacă se hotărăște punerea sub acuzare a Președintelui României, Parlamentul, sub semnătura președinților celor două Camere, solicită de îndată procurorului general al României să sesizeze, potrivit legii, Înalta Curte de Casație și Justiție.”

43. La articolul 67, alineatul 5 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Hotărârea se adoptă cu votul majorității deputaților și senatorilor. Votul este secret, cu bile.”

44. La articolul 72, alineatul 3 se modifică și va avea următorul cuprins:

„În urma audierii, comisiile vor întocmi un aviz comun consultativ, motivat, pe care îl vor prezenta candidatului pentru funcția de prim-ministru. Respectivele avize vor fi depuse la cele două birouri permanente, care dispun difuzarea lor deputaților și senatorilor.”

45. La articolul 72, după alineatul 3 se introduce un nou alineat, alineatul 4, cu următorul cuprins:

„Dacă, în urma audierii, un candidat pentru funcția de ministru a primit aviz nefavorabil, prim-ministrul desemnat poate prezenta o nouă propunere sau poate să mențină propunerea inițială. Dacă prim-ministrul desemnat a nominalizat o altă persoană pentru funcția de ministru, respectiva persoană va fi audiată conform alineatelor precedente, iar votul pentru acordarea încrederii Guvernului se va da după depunerea unui nou aviz.”

46. Articolul 82 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 82. — Prevederile prezentei secțiuni sunt aplicabile, în mod corespunzător, și în cazul moțiunii de cenzură privitoare la angajarea răspunderii Guvernului asupra unui program, a unei declarații de politică generală sau a unui proiect de lege, în condițiile prevederilor constituționale.”

47. Articolul 83 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 83. — Dezbaterile, în ședința comună a Camerelor Parlamentului, a propunerilor de numiri și alegeri în funcțiile prevăzute la art. 1 pct. 8, 9, 20 și 21 se face pe baza raportului comun întocmit de comisiile permanente de specialitate ale celor două Camere.”

48. La articolul 85, alineatul 3 se modifică și va avea următorul cuprins:

„În cazul în care din dezbateri rezultă necesitatea adoptării unor măsuri, hotărârea se ia cu votul majorității deputaților și senatorilor prezenți.”

49. La articolul 85, după alineatul 3 se introduce un nou alineat, alineatul 4, cu următorul cuprins:

„Dezbaterile asupra rapoartelor ce se prezintă Parlamentului de către autoritățile publice, care au această obligație legală, trebuie finalizate în cel mult 6 luni de la depunerea lor la cele două birouri permanente.”

50. Articolul 87 se abrogă.

Art. II. — Regulamentul ședințelor comune ale Camerei Deputaților și Senatului, aprobat prin Hotărârea Parlamentului României nr. 4/1992, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 34 din 4 martie 1992, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu modificările și completările aduse prin prezenta hotărâre, se va republica, dându-se textelor o nouă numerotare, cu identificarea cifrică a alineatelor.

Această hotărâre a fost adoptată în ședința comună a Camerei Deputaților și a Senatului din data de 26 iunie 2013, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (1) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
VALERIU-ȘTEFAN ZGONEA

PREȘEDINTELE SENATULUI
GEORGE-CRIN LAURENȚIU ANTONESCU

București, 26 iunie 2013.

Nr. 55.

HOTĂRĂRI ALE SENATULUI

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

SENATUL

HOTĂRĂRE

cu privire la Cartea verde a Comisiei intitulată „Pregătirea pentru convergența deplină a lumii audiovizuale: creșterea economică, creația și valorile” — COM (2013) 231 final

În temeiul dispozițiilor art. 67 art. 148 alin. (2) și (3) din Constituția României, republicată, și Protocolului (nr. 1) anexat Tratatului de la Lisabona de modificare a Tratatului privind Uniunea Europeană și a Tratatului de instituire a Comunității Europene, semnat la Lisabona la 13 decembrie 2007, ratificat prin Legea nr. 13/2008,

luând în considerare Punctul de vedere comun al Comisiei pentru Afaceri Europene nr. LXII/425 și al Comisiei pentru cultură și media nr. XXXI/143 din 12 iunie 2013,

Senatul adoptă următoarea hotărâre:

Art. 1. — La punctele 2 și 3 din Cartea Verde a Comisiei intitulată „Pregătirea pentru convergența deplină a lumii audiovizuale: creșterea economică, creația și valorile”, punctul de vedere al Senatului este următorul:

1. La punctul 2 — *Creșterea economică și inovarea*, răspunsurile la subpunctele 2.1—2.4 sunt următoarele:

1. La subpunctul 2.1 — *Considerații legate de piață*, răspunsurile la întrebările 1—3 sunt:

1) *Care sunt factorii care permit companiilor din SUA să-și impună cu succes prezența pe piața fragmentată a UE, în pofida barierelor lingvistice și culturale, în timp ce multe companii din UE se luptă cu dificultăți în acest sens? Care sunt factorii care stau în calea companiilor din UE?*

Senatul consideră că, printre factorii care permit companiilor SUA să își impună cu succes prezența pe piața fragmentată, se numără:

a) generalizarea folosirii limbii engleze ca mediu internațional de comunicare în toate domeniile, alături de caracterul comercial al produselor media „made in USA”;

b) oferta online fără restricții teritoriale de acces;

c) fondurile/bugetele alocate pentru cercetarea audienței, în special în ceea ce privește obiceiurile de consum, subiectele de interes, măsurarea audienței etc., precum și fondurile/bugetele alocate pentru promovarea acestor produse, testate în prealabil și care primesc calificative favorabile din partea eșantionului reprezentativ al publicului vizat;

d) un broadcasting-marketing intensiv.

Succesul producțiilor americane a fost favorizat de o slabă promovare a operelor europene în cadrul serviciilor mass-media audiovizuale, pe o piață fragmentată. În UE se urmărește păstrarea valorilor tradiționale, marcate de diversitatea lingvistică și culturală care îngustează piața.

Senatul susține că o creștere a gradului de educație media a publicului european ar putea stimula depășirea influenței modelului american.

2) *Care sunt factorii care afectează disponibilitatea conținutului premium? Există în prezent practici referitoare la conținutul premium la nivelul tarifului cu ridicata care afectează accesul pe piață și sustenabilitatea operațiunilor întreprinderilor? În caz afirmativ, care este impactul asupra consumatorilor? Este nevoie de intervenții de reglementare pe lângă aplicarea normelor existente în domeniul concurenței?*

Senatul consideră că factorii care afectează disponibilitatea conținutului premium sunt:

a) o serie de criterii, precum costurile de producție ridicate și eficiența investiției — profitul față de capitalul investit (ROI = „Return on Investment”), în condițiile în care aceste investiții sunt susținute de o piață de publicitate foarte puternică și competitivă, dar beneficiază și de o susținere tehnologică ultramodernă;

b) costurile de acces;

c) tehnologia de acces;

d) informația privind interfața cu această tehnologie;

e) conținutul diferit al pachetelor premium;

f) practicile privind distribuția exclusivă a conținutului premium, faptul că acest conținut aparține unor întreprinderi integrate vertical;

g) nivelul cultural al consumatorului potențial.

Acest fenomen poate conduce la „fragmentare socială”, generată de cei care nu au „dreptul” la produsul media. Din această perspectivă, Senatul apreciază că se impune o reglementare la nivel european.

3) *Există obstacole care necesită acțiuni de reglementare vizând accesul la platforme?*

Senatul consideră că accesul la platforme este limitat de lipsa de informație referitoare la tehnologiile de acces și la avantajele oferite de aceste platforme în raport cu mijloacele tradiționale de acces la conținut.

2. La subpunctul 2.2 — *Modele de finanțare*, răspunsurile la întrebările 4 și 5 sunt:

4) *Oferă cerințele actuale din DSMAV cea mai bună modalitate de a promova crearea, distribuirea, disponibilitatea și atractivitatea comercială a operelor europene?*

Senatul apreciază că DSMAV impune doar obligații cantitative privind transmiterea sau promovarea producției operelor europene. De asemenea, Senatul consideră că impunerea unor raporturi procentuale între producțiile europene și internaționale în structura programelor își poate pierde sensul în condițiile convergenței.

5) *Cum vor influența convergența și comportamentul în schimbare al consumatorilor sistemul actual de finanțare a conținuturilor? Cum contribuie la finanțare diferenții actori ai noului lanț valoric?*

În opinia Senatului, convergența stimulează producția noninstituțională de conținut, la nivel individual, urmată de o reorientare a consumatorilor către alegerea neliniară a conținutului: acesta elimină, treptat, sursele de finanțare pentru conținutul distribuit liniar și focalizează finanțarea pe conținut de nișă, adaptat unor cerințe individuale specifice.

3. La subpunctul 2.3 — *Interoperabilitatea televiziunii conectate*, răspunsul la întrebarea 6 este următorul:

6) *Este nevoie de măsuri la nivelul UE pentru a depăși fragmentarea actuală sau potențială și a asigura interoperabilitatea transfrontalieră? Este necesar să se elaboreze noi standarde sau să se actualizeze cele în vigoare pe piață?*

Senatul consideră că, pe termen lung, se impune adoptarea la nivelul UE a unor măsuri comune aplicabile echipamentelor din statele membre, în scopul devansării fragmentării actuale și asigurării interoperabilității transfrontaliere.

Pe termen scurt însă Senatul apreciază că este necesară actualizarea standardelor aplicabile în prezent sectoarelor de radiodifuziune, IT și telecomunicații, o operațiune ce va asigura, pe de o parte, o operabilitate transfrontalieră mai eficientă, iar, pe de altă parte, tranziția către un sistem comun de reglementare.

4. La subpunctul 2.4 — *Infrastructura și spectrul de frecvențe*, răspunsurile la întrebările 7—9 sunt:

7) *Cât de relevante sunt diferențele între platformele individuale care furnizează conținut (spre exemplu, radiodifuziunea terestră și prin satelit, accesul de bandă largă prin fir, inclusiv prin cablu, accesul mobil de bandă largă) în ceea ce privește experiența consumatorului și obligațiile de prestare a serviciilor în interes public?*

În România, serviciile de retransmisie a programelor audiovizuale pot fi prestate prin utilizarea mai multor platforme tehnologice, în speță:

a) prin rețele de comunicații electronice ce utilizează platforma digitală DTH (prin satelit, în sistem „direct-to home”);

b) prin rețele de comunicații electronice ce utilizează ca suport cablul coaxial/HFC;

c) prin utilizarea unor platforme bazate pe tehnologia IP-IPTV sau WEBTV — care presupun o anumită calitate a serviciului de acces la internet de bandă largă (stabilitatea conexiunii, precum și o anume lărgime minimală de bandă);

d) prin intermediul sistemelor radioelectrice terestre, analog. Tehnologia DTT urmează să fie finalizată până la 1 ianuarie 2015.

Senatul apreciază că diferențele dintre platformele individuale care furnizează conținut (radiodifuziunea terestră prin satelit, accesul de bandă largă prin fir, inclusiv prin cablu, accesul mobil de bandă largă) sunt relevante pentru consumatori din următoarea perspectivă:

a) disponibilitatea serviciului — aceasta depinde de gradul de acoperire al rețelei, respectiv de capacitatea acesteia de a furniza serviciul (capacitatea depinde de tehnologia rețelei și de mediul de propagare utilizat prin transmiterea, respectiv pentru recepția semnalelor); numărul de canale ce poate fi transmis simultan depinde de capacitatea rețelei;

b) disponibilitatea echipamentelor terminale de recepție, respectiv prețul acestora;

c) calitatea semnalului recepționat de consumator.

Obligațiile de prestare a serviciilor de interes public trebuie să fie corelate cu capacitatea rețelei, capacitate care depinde de platforma tehnologică utilizată pentru furnizarea de conținut.

Senatul consideră că trebuie evidențiată creșterea ratei de pătrundere a serviciilor de comunicații electronice mobile pe bandă largă, fapt ce relevă creșterea interesului consumatorului pentru astfel de servicii, în condițiile creșterii disponibilității și varietății terminalelor destinate utilizatorilor finali (smartphone) din ce în ce mai performante. Aceste dezvoltări tehnologice vor determina schimbări în privința consumului de servicii TV, a conținutului furnizat și vizualizat de clienți, consumatorul alegând locul, momentul și conținutul pe care îl va viziona.

8) *Care sunt modelele de alocare și de partajare de frecvențe care pot facilita oportunități de dezvoltare pentru radiodifuziune, accesul mobil de bandă largă și alte aplicații (cum ar fi echipamentele de realizare a programului) operate în aceleași benzi de frecvență?*

Senatul apreciază că oportunitățile de dezvoltare pentru radiodifuziune, accesul mobil pe banda largă și alte aplicații sunt

strâns legate de utilizarea optimă a spectrului de frecvențe. Aceasta presupune:

a) alocarea de blocuri de frecvențe cu dimensiunea optimă necesară acomodării tehnologiilor eficiente (în România dimensiunea a fost stabilită la 2*5MHz pereche);

b) limitarea numărului de blocuri de frecvențe ce poate fi deținut de o întreprindere în benzile favorabile (sub 1 GHz);

c) introducerea posibilității de comercializare a blocurilor de frecvențe (în anumite limite, necesare pentru evitarea tezurizării spectrului de frecvențe; tezurizarea spectrului de frecvențe conduce la limitarea de noi intrări pe piață, respectiv la limitarea posibilității rivalilor de a furniza servicii competitive);

d) respectarea principiului neutralității tehnologice (în limitele determinate de caracteristicile tehnologiei utilizate pentru a se evita interferențele), respectiv a principiului neutralității serviciului (fiecare operator fiind liber să stabilească serviciile pe care le va furniza prin utilizarea spectrului de frecvență alocat. În orice caz, limitele în ceea ce privește acest principiu sunt determinate de fapt de disponibilitatea și prețul echipamentelor necesare furnizării serviciului în benzile de frecvență respective).

9) *Care sunt necesitățile specifice în materie de cercetare, în ceea ce privește spectrul de frecvențe, care trebuie să fie satisfăcute pentru a facilita această dezvoltare?*

Senatul consideră că suportul trebuie asigurat din două direcții:

a) o codare mai bună a semnalelor pentru o utilizare și mai eficientă a spectrului radio;

b) efectuarea unui studiu la nivelul Uniunii Europene privind identificarea acelor benzi de frecvențe radio, situate sub 1 GHz, posibil a fi eliberate în vederea introducerii ulterioare a serviciilor de bandă largă. În același context, apreciem binevenite studiile privind utilizarea comună a benzilor de frecvență de mai multe aplicații de radiocomunicații.

II. La punctul 3 — *Valori*, răspunsurile la subpunctele 3.1—3.5 sunt următoarele:

1. La subpunctul 3.1 — *Cadrul de reglementare*, răspunsurile la întrebările 10—14 sunt:

10) *Având în vedere convergența mass-mediei, există dovezi privind existența unor denaturări ale pieței cauzate de diferențierea dintre serviciile liniare și cele neliniare în cadrul de reglementare? În caz afirmativ, care ar fi cea mai bună modalitate de a combate aceste denaturări, protejând în același timp valorile aflate la baza cadrului de reglementare al UE pentru serviciile mass-media audiovizuale?*

Senatul susține că, din informațiile pe care le deține, nu există denaturări ale pieței cauzate de diferențierea dintre serviciile liniare și cele neliniare în cadrul de reglementare.

În plus, trebuie menționat că serviciile neliniare, în România, sunt în faza de început din punctul de vedere al dezvoltării. Prin urmare, este foarte greu de anticipat posibilele denaturări care pot afecta piața din cauza reglementărilor.

11) *Este nevoie să se adapteze definiția furnizorilor de servicii mass-media audiovizuale (SMASV) și/sau domeniul de aplicare al DSMASV pentru a extinde o parte sau totalitatea obligațiilor prevăzute în DSMASV asupra celor aflați în prezent în afara incidenței acestora sau există și alte moduri de a proteja valorile? În ce domenii s-ar putea pune accentul pe autoreglementare/coreglementare?*

Senatul apreciază că este necesară adaptarea domeniului de aplicare al DSMASV pentru a extinde o parte din aceste obligații asupra celor care în prezent sunt în afara incidenței acestora, întrucât aceste dispoziții nu sunt aplicabile serviciilor mass-media din afara UE și care nu se transmit printr-un satelit situat în statul membru UE sau celor care se transmit prin internet din țări în afara UE, dar care sunt destinate UE.

12) *Care ar fi impactul unei schimbări a abordării normative din domeniul audiovizualului în ceea ce privește principiul țării de origine și, prin urmare, piața unică?*

Senatul consideră că principiul țării de origine asigură stabilitate pentru producătorul sau difuzorul de conținut. În situații de încălcare ale legislației sau a regulamentelor media din țările receptoare, acestea au la dispoziție o procedură de anticircumvenție în doi pași, deja pusă la dispoziție de DSMAV.

În concluzie, Senatul apreciază că reglementările suplimentare sunt necesare atât pentru protejarea consumatorului, cât și pentru dezvoltarea sectorului media european. Impactul va fi în primul rând legat de finanțare: probabil că, prin uniformizare, se vor diminua și unele încasări.

13) *Ca urmare a convergenței crescute din peisajul audiovizual, sunteți de părere că relația dintre dispozițiile directivei DSMAV și cele ale Directivei privind comerțul electronic este pusă la încercare în noi moduri? În ce domenii? Ați putea furniza exemple concrete în materie?*

Accesul la serviciile lineare, care nu intră sub incidența Directivei privind comerțul electronic, se face tot mai mult prin intermediul comerțului electronic, atât în ce privește accesul propriu-zis, cât și în ce privește duplicarea unor elemente de conținut ale serviciilor lineare în zona comerțului electronic.

În acest sens, Senatul consideră că, în perspectiva unei iminente resorbiri totale a serviciilor lineare în zona serviciilor electronice, cele două directive ar trebui revizuite.

14) *Care sunt inițiativele la nivel european ce ar putea contribui la îmbunătățirea nivelului de educație în domeniul mass-media în întreaga Europă?*

Senatul apreciază că programele desfășurate de Comisia Europeană sub capitolul „Media literacy” sunt foarte utile, însă e necesară o politică comună de promovare a valorilor culturale naționale-europene-universale.

2. La subpunctul 3.2 — *Libertatea și pluralismul mass-media*, răspunsurile la întrebările 15 și 16 sunt:

15) *Ar trebui ca posibilitatea de a predefini o alegere prin mecanisme de filtrare, inclusiv prin instrumente de căutare, să facă obiectul unei intervenții publice la nivelul UE?*

Senatul consideră că posibilitatea de a deforma alegerea individului prin personalizarea rezultatelor ar trebui să fie obiectul unei opțiuni a acestuia, iar posibilitatea de a performa selecția în scopuri comerciale sau de alt tip, străine interesului alegerii individului, ar trebui limitată.

16) *Care ar trebui să fie domeniul de aplicare a reglementării existente privind accesul (articolul 6 din Directiva privind accesul) și serviciul universal (articolul 31 din Directiva privind serviciul universal), având în vedere convergența în continuă creștere a serviciilor liniare și a celor neliniare pe platforme comune? Există, într-un mediu de radiodifuziune/bandă largă convergent, o necesitate specială de a asigura accesibilitatea „conținuturilor de interes general” și posibilitatea de a le găsi și de a beneficia de ele cu ușurință?*

Senatul consideră că domeniul de aplicare a reglementărilor menționate ar trebui extins și la serviciile audiovizuale neliniare din comunicațiile de bandă largă, în funcție de specific. Accesibilitatea „conținuturilor de interes general” ar trebui să fie garantată și în mediul de bandă largă.

3. La subpunctul 3.3 — *Comunicările comerciale*, răspunsurile la întrebările 17—19 sunt:

17) *Vor mai fi adecvate normele actuale prevăzute în DSMAV cu privire la comunicările comerciale atunci când experiența convergenței va deveni treptat o realitate? Ați putea furniza câteva exemple concrete?*

În opinia Senatului, convergența conduce la o disponibilitate mai mare a mediului neliniar, care se apropie de cea a televiziunii, fapt care impune revizuirea standardelor mai relaxate adresate mediului neliniar, concomitent cu evaluarea

realistă a posibilităților de control și adecvarea regulilor la aceste posibilități.

18) *Care ar fi instrumentele de reglementare cele mai potrivite pentru a face față tehnicilor publicitare aflate în schimbare rapidă? Există și alte posibilități de autoreglementare/coreglementare?*

Senatul consideră că reglementarea cea mai eficientă este autoreglementarea pieței, adică ceea ce consumatorul este dispus să „cedeze” în schimbul vizionării programului. Discuția se pune în alți termeni pentru conținut premium *Pay-per-View*, unde consumatorul plătește să nu vadă nicio formă de publicitate.

19) *Cine ar trebui să aibă ultimul cuvânt cu privire la hotărârea de a accepta sau nu supraimpresiuni comerciale sau alte tehnologii noi pe ecran?*

Senatul consideră că decizia trebuie să rămână a radiodifuzorilor, care răspund de conținutul difuzat și care trebuie totodată să beneficieze de finanțarea prin publicitatea difuzată pe suportul acestuia.

4. La subpunctul 3.4 — *Protecția minorilor*, răspunsurile la întrebările 20—25 sunt:

20) *Sunt normele actuale din DSMAV adecvate pentru a răspunde provocărilor legate de protecția minorilor într-o lume mass-media aflată în curs de convergență?*

Senatul apreciază că, din păcate, normele actuale din DSMAV nu reușesc, nici măcar în momentul de față, să protejeze copiii chiar și față de conținutul liniar adresat direct acestora prin canalele de desene animate, dovadă în acest sens fiind subiectele agresive sau, în orice caz, needucative de pe unele dintre aceste canale, precum și publicitatea la fel de agresivă făcută unor produse și servicii de valori îndoielnice, publicitate care are drept efect presiunea copiilor asupra părinților. Aceste probleme ar trebui rezolvate înainte de a se aborda problema convergenței mass-mediei.

21) *Deși instrumentele de control parental sunt tot mai frecvent disponibile pe dispozitivele și platformele folosite pentru a accesa conținuturi, se pare că utilizarea acestora nu este deocamdată răspândită. Care mecanisme ar fi indicate pentru a sensibiliza părinții cu privire la existența acestor instrumente?*

Senatul consideră că nu trebuie trecut cu vederea faptul că generațiile care se succed sunt din ce în ce mai familiarizate cu noutățile tehnice, astfel încât se ajunge frecvent în situația în care copiii au abilități cu mult mai mari decât părinții lor în utilizarea noilor tehnologii. Campanii media de promovare a instrumentelor de control parental se pot dovedi utile pentru explicarea modului în care acestea pot fi folosite ușor și eficient.

22) *Ce măsuri ar fi potrivite pentru verificarea eficace a vârstei utilizatorilor de conținut audiovizual online?*

Senatul consideră că din păcate, în momentul de față, verificarea vârstei nu se poate face, în mod real, fără identificarea persoanei. Și, făcând abstracție de problema protecției minorilor, identificarea persoanei poate naște îngrijorări cu mult mai mari decât problema pe care încearcă să o rezolve.

Totuși, s-ar putea imagina o „carte de identitate pentru internet”, care să conțină doar date privitoare la vârstă și care ar putea fi folosită, cu cod de acces personalizat, ca permis de acces pentru anumite tipuri de conținut. În plus, ar putea exista posibilitatea de a verifica, prin softuri securizate și specializate în protocoale de tip Skype, vârsta utilizatorului.

23) *Este necesară modificarea directivei DSMAV pentru a aborda, în special, evaluarea conținutului, clasificarea conținutului și controlul parental în ceea ce privește toate canalele de transmisie?*

Senatul consideră că este necesară o diversificare, dar și o ameliorare a calității conținuturilor canalelor pentru copii și tineri

(inclusiv a celor de desene animate) retransmise în România prin intermediul distribuitorilor de servicii media audiovizuale.

24) *Ar trebui ca utilizatorii să dispună de mai multe informații și de un grad mai mare de autonomizare pentru a ști cui și în ce mod pot prezenta observații și plângeri privind anumite tipuri de conținut? Sunt adecvate mecanismele actuale de tratare a plângerilor?*

Sesizările referitoare la conținutul programelor difuzate prin serviciile liniare sunt, în momentul de față, administrate de autoritatea de control și reglementare în domeniul audiovizual (CNA).

Senatul consideră că ar fi utilă existența unui mecanism formal prin care difuzorul să aibă obligativitatea de a răspunde unei plângeri adresate de către un consumator pentru un conținut vizionat, atunci când conținutul are impact asupra dezvoltării armonioase a minorilor.

25) *Sunt potrivite mijloacele prin care sunt tratate plângerile (mijloace financiare, de reglementare sau alte mijloace) pentru a furniza un feedback adecvat ca urmare a rapoartelor referitoare la conținuturi dăunătoare sau ilegale, în special atunci când sunt implicați copii? Care ar trebui să fie rolurile/responsabilitățile autorităților publice, ale ONG-urilor și ale furnizorilor de produse și servicii pentru a asigura furnizarea corespunzătoare a unui feedback adecvat persoanelor care semnalează conținuturi dăunătoare sau ilegale ori celor care depun o plângere?*

Senatul apreciază că balanța cu privire la protejarea minorilor de accesul la conținuturi neadecvate lor prin intermediul serviciilor media audiovizuale ar trebui înclinată către responsabilizarea mai semnificativă a companiilor producătoare

Această hotărâre a fost adoptată de Senat în ședința din 26 iunie 2013, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
CRISTIAN-SORIN DUMITRESCU

București, 26 iunie 2013.
Nr. 41.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

SENATUL

HOTĂRÂRE

pentru modificarea Hotărârii Senatului nr. 50/2012 privind aprobarea componenței numerice și nominale a comisiilor permanente ale Senatului

În temeiul prevederilor art. 64 alin. (4) și art. 67 din Constituția României, republicată, precum și ale art. 46 din Regulamentul Senatului, aprobat prin Hotărârea Senatului nr. 28/2005, cu modificările și completările ulterioare,

Senatul adoptă prezenta hotărâre:

Articol unic. — Hotărârea Senatului nr. 50/2012 privind aprobarea componenței numerice și nominale a comisiilor permanente ale Senatului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 870 din 20 decembrie 2012, cu modificările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. La anexa nr. VII — Componența Comisiei pentru apărare, ordine publică și siguranță națională, domnul senator

și celor distribuitoare, pe de o parte, pentru că, odată ce minorii dobândesc accesul la aceste programe neliniare insuficient de bine criptate, expunerea lor prelungită, neîntreruptă de alte tipuri de programe, poate crea reale și semnificative efecte negative asupra dezvoltării lor, iar, pe de altă parte, orice măsuri adoptate pentru sancționare postaccesare nu mai pot remedia răul deja produs asupra minorilor.

5. La subpunctul 3.5 — *Accesibilitatea pentru persoanele cu handicap*, răspunsurile la întrebările 26 și 27 sunt:

26) *Considerați că sunt necesare eforturi suplimentare de standardizare în acest domeniu?*

În opinia Senatului, orice tip de informație/serviciu din spațiul public, oferit de către UE sau de instituții naționale, are nevoie de acces standardizat pentru persoanele cu handicap vizual sau auditiv.

Senatul consideră că accesul standardizat poate fi inclus printre obligațiile de difuzare impuse de statele membre furnizorilor de servicii audiovizuale. În măsura în care standardele nu există deja, ele trebuie create.

27) *Ce stimulente ar putea fi oferite pentru a încuraja investițiile în servicii inovatoare pentru persoanele cu handicap?*

Senatul susține cofinanțarea nerambursabilă în cercetare/dezvoltare pentru dezvoltarea acestor servicii, precum și facilitățile fiscale oferite de stat. Pe de altă parte, implicarea activă a asociațiilor persoanelor cu deficiențe de auz și de văz ar putea reduce costurile adaptării programelor audiovizuale la nevoile membrilor acestora.

Art. 2. — Opinia Senatului cuprinsă în prezenta hotărâre se transmite către instituțiile europene și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Agrigoroaei Ionel — Grupul parlamentar al PP — DD se include în componența comisiei în locul domnului senator Barbu Tudor.

2. La anexa nr. VIII — Componența Comisiei pentru muncă, familie și protecție socială, doamna senator Miron Vasilica-Steliana — Grupul parlamentar al PP — DD se include în componența comisiei în locul domnului senator Vochițoiu Haralambie — Grupul parlamentar al PP — DD.

Această hotărâre a fost adoptată de Senat în ședința din 26 iunie 2013, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE SENATULUI
GEORGE-CRIN LAURENȚIU ANTONESCU

București, 26 iunie 2013.
Nr. 51.

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPOORT FIZIC
— Prețuri pentru anul 2013 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Număr de apariții anuale	Valoare (TVA 9% inclus) — lei		
			12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	900	1.200	330	120
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	88	1.500		140
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	205	2.250		200
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	450	430		40
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	5.000	1.720		160
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	250	1.600		150
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	48	540		50
8.	Colecția Legislația României	4	450	120	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	12	750		70

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC
— Prețuri pentru anul 2013 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	50	130	330	790	1.740	500	1.250	3.130	7.510	16.520
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	600	1.500	3.750	9.000	19.800
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	50 lei/an
--	-----------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

